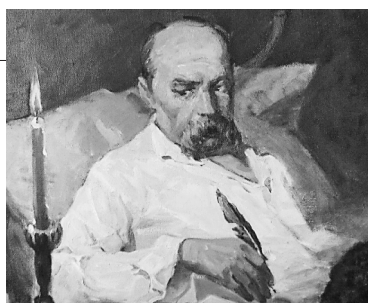
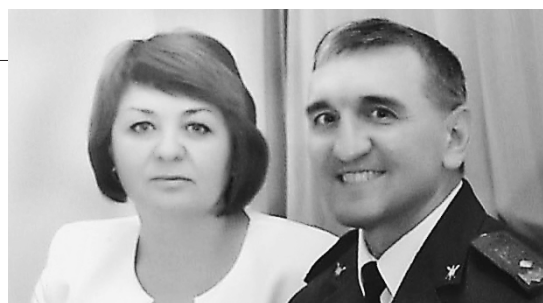

Не обтяжуючи себе доказовістю, горе-дослідники з Росії висувують версію про буцімто ще одну наречену Кобзаря

Життєвий екзамєн дружина Героя України Ігоря Гордійчука Тетяна склала гідно

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 8 БЕРЕЗНЯ 2017 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№45 (5914)

ЦИТАТА ДНЯ

ПЕТРО ПОРОШЕНКО:

«Судовий процес і вручення підозри голові ДФС — яскравий приклад того, що в Україні створено ефективну антикорупційну інфраструктуру».

Президент про гучний процес, який вкотре довів, що в нашій країні існує та діє свідоме громадянське суспільство

Обстоюємо право на гідне життя

МЕТА. Україна очікує від Міжнародного суду ООН у Гаазі рішення, що зупинять постачання Росією зброї на Донбас і відновлять функціонування Меджлісу кримськотатарського народу в тимчасово окупованому Криму. Про це йдеться у повідомленні на сторінці Президента Петра Порошенка у Facebook.

«Ми очікуємо рішення, які зупинять поставки зброї на окуповану територію і зможуть навести порядок на неконтрольованій ділянці українсько-російського кордону, а також допоможуть зняти заборону на функціонування Меджлісу в АРК, дадуть змогу припинити утиски етнічних українців і кримських татар, — написав глава держави. — Упевнений, що, незважаючи на тривалий термін розгляду цього питання в суді, ми зможемо отримати швидке рішення у порядку забезпечення позову України».

Учора в Міжнародному суді ООН був другий день розгляду справи «Україна проти Росії», повідомляє УНІАН. Судді розглядають запит Києва на запровадження тимчасових заходів для Росії, які мають захистити права українських громадян на звичайне життя. Запит розглядають як невідкладне питання.

ЦИФРА ДНЯ

1 622 835

переселенців з Донбасу й Криму
взято на облік структурними
підрозділами соцзахисту населення
обласних і Київської міської
державних адміністрацій

Зі святом весни, дорогі жінки!

Фото з сайту pacificpalmsresort.com

Реформи роблять заради спільної вигоди

СПІВПРАЦЯ. МВФ вимагає від Києва проведення ефективної пенсійної реформи

Оксана КРАМАРЧУК
для «Урядового кур'єра»

Оновлений меморандум України й Міжнародного валютного фонду, підписаний наприкінці минулого тижня, містить зокрема положення

про пенсійну, земельну, банківську та інші важливі реформи. Про це під час візиту до Вашингтона повідомив міністр фінансів Олександр Данилюк.

Щодо умов, передбачених у документі, за словами Олек-

сандра Данилюка, головне, «чого хоче МВФ і чого хочемо ми, — це справедлива збалансована пенсійна система». Для цього, вважає міністр, потрібно провести пенсійну реформу, яка збалансує Пенсійний фонд.

Крім того, повідомляє Укрінформ, у меморандумі є позиція щодо ринку землі. «Скільки вже років ринку землі у нас майже не існує де-юре, але на практиці землі купують, продають, усе відбувається за сірими схемами», — констату-

вав Олександр Данилюк. Ще одна важлива реформа стосується державних банків. За словами міністра, держава володіє 55% банківської системи, «а це надзвичайно висока частка, що перешкоджає розвиткові економіки».

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 7 березня 2017 року

USD 2702.1320
за 100 доларів США

EUR 2862.0982
за 100 євро

RUB 4.6319
за 10 рублів

/ AU 332618.94

AG 4812.50

PT 266700.43

PD 204281.18
за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Червоний хрест як синонім безпеки

ПІДТРИМКА. Дотримання Збройними силами гуманітарного права перебуває під постійним контролем української влади й міжнародних організацій

Михайло ЮРЧЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Масштабна програма допомоги, яку Міжнародний комітет Червоного Хреста надає Україні для подолання наслідків російської агресії, що триває, була в центрі уваги зустрічі Президента Петра Порошенка з президентом МКЧХ Петером Маурером, який перебуває в Україні на запрошення глави держави.

Інтерес України до подальшого поглиблення взаємодії з цією організацією пов'язано зокрема з метою імплементації гуманітарних аспектів мінських домовленостей. МКЧХ має важливе значення для сприяння звільненню заручників, пошуку зниклих безвісти, надання гуманітарної допомоги громадянам на окупованих Росією територіях тощо.

Ефективність доведено справами

Сторони засудили нове загострення ситуації поблизу Авдіївки, що призвело до чергового припинення роботи Донецької фільтрувальної станції та поставило під загрозу водопостачання цілого регіону. Обговорено й можливі кроки для запобігання виникненню подібних інцидентів у майбутньому.

«Міжнародний суд ООН розпочав слухання позову України проти Російської Федерації щодо порушення двох надзвичайно важливих конвенцій: з фінансування тероризму й дискримінації етнічних українців і кримських татар на території окупованого Криму», — сказав Петро Порошенко.

В Авдіївці допомога цієї організації була неоціненною

Щодо внутрішніх реформ, то в Україні створено незалежну антикорупційну інфраструктуру, яка вже довела життєздатність. Так, минулого тижня розпочато процес і вже вручено підозру одному з високопосадовців — голові Державної фіскальної служби.

«Думаю, що це дуже яскравий приклад: перше — що в Україні створено ефективну антикорупційну інфраструктуру, друге — яскравий доказ того, що ця антикорупційна інфраструктура абсолютно незалежна, — цитує департамент прес-служби АП слова Петра Порошенка. — Оголошення підозри одному з керівників точно робиться без ін-

формування Президента. Думаю, що це саме те, чого ми домагалися, створюючи незалежну інфраструктуру».

Саме життя змінює Бойовий статут

Гуманітарну ситуацію на сході, пріоритети діяльності МКЧХ на Донбасі, подальший розвиток його співпраці зі Збройними силами обговорив з Петером Маурером і міністр оборони Степан Полторак.

Керівництво держави, оборонного відомства, за його словами, від самого початку агресії Російської Федерації приділяє першочергову увагу забезпеченню норм міжнародного гумані-

тарного права та прав людини в Україні.

Глава оборонного відомства висловив подяку за всебічну підтримку, яку Міжнародний комітет Червоного Хреста надає мирному населенню, постраждалому внаслідок нав'язаного Росією конфлікту на сході нашої країни.

Степан Полторак подякував керівництву МКЧХ за налагодження постійної та ефективної роботи щодо забезпечення дотримання Збройними силами міжнародного гуманітарного права під час ведення бойових дій. «Збройні сили відкриті для дискусії, конструктивної критики й готові вдосконалювати процеси планування та ведення бойових дій, щоб уникнути втрат серед мирного населення. І дотримання ними права збройних конфліктів перебуває під постійним контролем», — цитує слова Степана Полторак прес-служба оборонного відомства.

Тривають регулярні тренінги особового складу з питань дотримання норм і принципів міжнародного гуманітарного права під час планування й застосування військ у збройних конфліктах. Особливу увагу приділяють підготовці представників Військової служби правопорядку, юридичних служб усіх рівнів, сержантського складу, підрозділів цивільно-військового співробітництва, військових медиків, журналістів, капеланів тощо.

До цих заходів залучають особовий склад підрозділів, які виводять із районів безпосереднього проведення антитерористичної операції на відновлення,

а також тих, які планують направити в зону проведення АТО.

У цьому контексті Степан Полторак розповів поважному гостеві про відкриття найближчим часом у Національному університеті оборони спеціалізованого класу, де на постійній основі слухачі вивчатимуть норми й принципи міжнародного гуманітарного права.

Крім того, розпочато розроблення змін до Бойового статуту Сухопутних військ Збройних сил України у частині врегулювання військової присутності у межах або в безпосередній близькості від населених пунктів та критично важливої інфраструктури.

«Саме представники Збройних сил вели переговори і гарантували безпеку персоналу, який відновлював роботу на Донецькій фільтрувальній станції після припинення пошкодження внаслідок обстрілів російсько-терористичних військ», — наголосив Степан Полторак.

Президент Міжнародного комітету Червоного Хреста підкреслив важливість налагодження оперативного діалогу, що дасть змогу підтримувати постійний зв'язок як із керівництвом Міністерства оборони, так і з командирами на місцях. Він наголосив на зацікавленості його організації в продовженні співпраці з українським оборонним відомством.

Сторони обговорили можливість створення безпекових зон навколо критичних об'єктів інфраструктури, вдосконалення процедури перетину лінії зіткнення, гуманітарного розмінування, пошуку зниклих безвісти осіб тощо.

Успіху можна досягти лише працею

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

РЕГІОН. Переддень 8 Березня Прем'єр-міністр Володимир Гройсман провів у робочій поїздці в Вінниччині. Там він ознайомився з роботою швейної фабрики ПАТ «Володарка» і взяв участь у відкритті надсучасного відділення анестезіології та реанімації міської клінічної лікарні №1.

«Відділення анестезіології та інтенсивної терапії з операційним блоком і надсучасним медичним обладнанням не має аналогів в Україні. Коштувала реконструкція та нове устаткування для реанімації майже 45 мільйонів гривень. Кошти надали з міського бюджету. Знайти їх вдалося за рахунок зростання податкових надходжень у межах фінансів для децентралізації», — цитує Укрінформ слова глави уряду.

Під час реконструкції площу реанімаційного відділення вдалося збільшити у півтора рази. Замінено вікна, утеплено фасад, встановлено нові системи опалення, водопостачання, каналізації, енергетичного та кисневого постачання. Реконструкцію проведено за концепцією «чисті приміщення», відділення укомплектовано обладнанням на зразок робочого місця сучасної німецької клініки.

У відділенні встановлено сучасні апарати штучної вентиляції легенів експертного класу, які також не мають аналогів в Україні. Вони можуть працювати в інтелектуальному режимі, оцінюючи стан хворого й ступінь ураження легенів, самостійно добираючи режим вентиляції.

А на згадку від перебування на швейному виробництві Володимир Гройсман залишив відеоролик на своїй сторінці у соціальній мережі Фейсбук. Він поцікавився настроєм робітниць, яких тут понад 700. За його словами, це одне з найпрекрасніших підприємств області, кількість працівників зростає, зарплата зростає, і це дуже добре. «Разом досягнемо успіху!» — поділился враженнями Прем'єр.

Добре, коли є робота на такому великому підприємстві, коли зростають обсяги виробництва. Тому він переконаний, що все буде гаразд, хоч би як було важко. «Знаю: якщо важко працювати, все буде добре, хоч би хто що казав», — святково резюмував Володимир Гройсман.

ФОТОФАКТ

СВЯТО ВЕСНИ. Напередодні Міжнародного жіночого дня 8 Березня Прем'єр-міністр Володимир Гройсман відвідав теплично-торгівельний комплекс фермерського господарства «Камелія» на Київщині, де оглянув рукотворну красу і ознайомився із сучасними технологіями вирощування квітів.

Глава уряду поспілкувався з трудовим колективом і привітав жінок, яких тут більшість, із прийдешнім святом весни, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну.

«У нашому житті так не вистачає таких приємних гарних днів. Бажаю вам усього найкращого. Щоб ви завжди були щасливими та усміхалися!» — побажав працівницям комплексу Володимир Гройсман.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Суми державної підтримки не змінилися

ФІНАНСУВАННЯ. *Не всі громадські організації інвалідів та ветеранів були задоволені передбаченими на цей рік бюджетними коштами*

Наталка ЩЕРБАНЬ,
«Урядовий кур'єр»

Фонд соціального захисту інвалідів і Державна служба України у справах ветеранів війни та учасників АТО провели засідання робочої групи щодо розподілу державного фінансування на 2017 рік за програмою «Фінансова підтримка громадських об'єднань інвалідів та ветеранів, заходи з відвідування військових поховань і військових пам'ятників та з відзначення Дня пам'яті та примирення, Дня Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні». Таку державну підтримку здійснюють щороку згідно із Законом «Про державний бюджет» та постановою Кабінету Міністрів №176 і надають лише всеукраїнським громадським організаціям.

Цього року загальна сума фінансової підтримки порівняно з минулим 2016-м не змінилася. Це 81 мільйон 134 тисячі гривень. Державну фінансову підтримку використовують лише за цільовим призначенням. Наприклад, ці кошти фінансують невинуватити структури таких великих організацій, як УТОС і УТОГ, що передбачені на матеріальне заохочення (зарплату), а також спрямовані на реабілітаційні заходи, які прово-

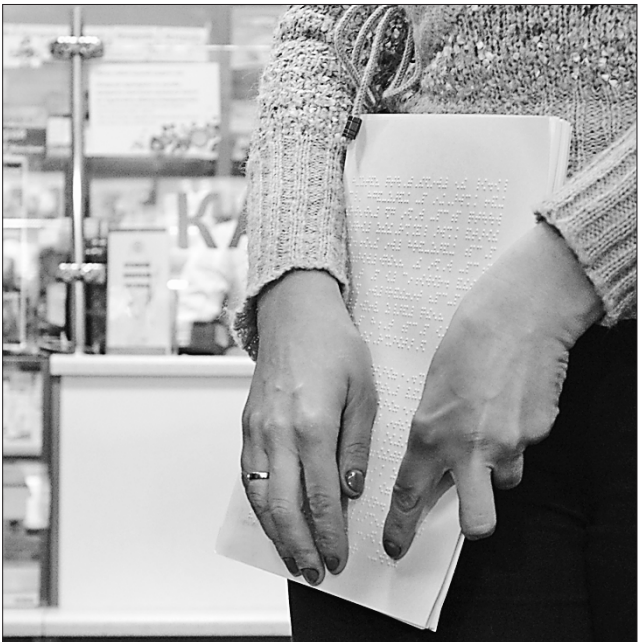

Фото Володимира ЗАК

Розподілені кошти ще має затвердити Мінсоцполітики

дять громадські об'єднання протягом року.

На засіданні робочої групи були присутні представники 23 об'єднань. З них три організації (УТОС, УТОГ і «Національна асамблея інвалідів») у цьому розподілі йдуть окремим рядком, і цим організаціям передбачено понад 43 мільйони гривень.

Під час розподілу фінансової підтримки не всі організації погодилися з наданими їм коштами. Зокрема Українське товариство глу-

хих категорично не згодне із сумою 12 мільйонів 709 тисяч. Також не погодилася з обсягом фінансування на 2017 рік 55 тисяч гривень молода організація «Правозахисна спілка інвалідів». Та з'ясувалося: якщо організація утворилася нещодавно, то вона не отримує більш як 50 тисяч гривень на рік.

— Цього разу розподіл фінансової підтримки минав більш-менш спокійно, ми діємо в межах чинного законодавства, — зазначи-

ла під час засідання робочої групи перший заступник директора Фонду соціального захисту Любов Ріако. — Звичайно, майже всі організації не задоволені бюджетними коштами на цей рік. Багато хто подавав заявку на надання значно більших сум, але вони залишилися на рівні минулого року, хоч соціальні стандарти набагато зросли.

За словами представників організацій інвалідів, цього року вони активніше обстоюватимуть свої інтереси та потреби й добавлятимуться збільшення фінансування на наступний 2018 рік. А щоб отримати цю горічку коштів, розподілом все не закінчується. Це лише пропозиція, яку Фонд соціального захисту інвалідів разом зі Службою ветеранів та учасників АТО подає на затвердження до Міністерства соціальної політики. Якщо воно погодиться з таким розподілом, кошти ще мають пройти певні процедури: затвердження бюджетного паспорта, здійснення плану асигнування на рік і помісячно, а потім пройти через фонд і казначейські служби, де організації їх зможуть отримати. Як показує практика, останнім часом люди з інвалідністю на початку року чекають на фінансування три-чотири місяці.

Нові проекти Шовкового шляху

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

ІНТЕГРАЦІЯ. У Херсонській облдержадміністрації відбувся роуд-шоу «Інтеграція Херсонщини до нового Шовкового шляху», під час якого підписано меморандум про співпрацю області та громадської організації Silk Link. Цю організацію утворено для налагодження комплексної кооперації між Україною та КНР, перетворення України на важливий транспортно-логістичний хаб, фінансово-діловий і торговельно-економічний центр Східної Європи та Балтійсько-Чорноморського регіону. Мета діяльності Silk Link — зміцнення і пошук нових моделей взаємовигідної міжрегіональ-

ної економічної співпраці, реалізація інвестиційних проектів.

Громадську організацію представляли її голова, секретар депутатської групи Верховної Ради з міжпарламентських зв'язків з КНР Ірина Никорак та керівник проектного офісу ГО Silk Link Сергій Браган. Як пояснила Ірина Никорак, «заплановано створити двосторонній механізм співпраці КНР з Україною. Міжнародна торгова палата нового Шовкового шляху запрошує Україну долучитися до перевезення товарів зі Сходу в Європу і у зворотному напрямку. Адже КНР у 2017 році надає 100 мільйонів доларів на реалізацію інвестиційних проектів саме на території України».

За словами голови Херсонської облдержадміністрації Андрія Гордєєва, підписання меморандуму дає Херсонщині змогу інтегруватися у світові транспортні шляхи та залучити іноземних інвесторів до розвитку місцевих підприємств. Така співпраця сприятиме додатковим надходженням до місцевих бюджетів для розвитку інфраструктури, туризму, соціально-культурної сфери.

Щоб зарекомендувати Херсонщину як перспективний регіон, на роуд-шоу було представлено інвестиційні проекти, що претендують на фінансову підтримку КНР. Гості ознайомилися з презентаціями транспортно-логістичної інфраструктури: роз-

будова та модернізація ДП «Херсонський морський торговельний порт»; розбудова та модернізація ДП «Скадовський морський торговельний порт»; проект з будівництва морського порту в селі Софіївка Білозерського району; проект з реконструкції, модернізації та розвитку ПрАТ «Херсонський нафтопереробний завод», а також з агропромисловими проектами.

Керівники громадської організації Silk Link запевнили, що надалі розпочинається детальна робота з вивчення представлених проектів. І КНР готова співпрацювати з Херсонщиною задля поступового розвитку економіки та налагодження зв'язків між державами.

Черкаська МараMagic відновлює роботу

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «УК». 19 січня 2017 року в кореспонденції «Чому тролейбуси зникли зі смартфонів черкашан» ми порушили тему вдосконалення контролю за рухом міського транспорту за допомогою спеціального електронного обладнання. Нагадаємо: перед новим роком у Чер-

касах розгорівся конфлікт через систему МараMagic. Тоді ініціатор і один з розробників проекту Віктор Євпак заявив, що припиняє роботу мобільного додатка через непорозуміння з місцевою владою.

Після виступу «Урядового кур'єра» обидві сторони знайшли компроміс щодо подальшого впровадження проекту. Тепер черкаська влада має намір відновити співпра-

цю з МараMagic та облаштувати на тролейбусах GPS-трекери, завдяки яким можна відстежувати рух транспорту в режимі реального часу. Про це на брифінгу повідомив міський голова Анатолій Бондаренко.

«Ми згодні на появу в громадському транспорті такої системи й підтримуємо ініціативу підприємця передати безкоштовно програмне за-

безпечення нам у користування на тривалий час, — сказав міський голова. — А тих, хто саботував роботу МараMagic, буде покарано. Проведемо службове розслідування і з'ясуємо, з чієї вини на міському електротранспорті перестала працювати ця система — від середньої ланки робітників тролейбусного парку до службовців профільного департаменту».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 21 лютого 2017 р. № 120-р
Київ

Про призначення Немчінова О. М. державним секретарем Міністерства молоді та спорту України

Призначити Немчінова Олега Миколайовича державним секретарем Міністерства молоді та спорту України з дати початку фактичного виконання ним посадових обов'язків строком на п'ять років з оплатою праці відповідно до законодавства, встановивши випробування строком на три місяці.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 22 лютого 2017 р. № 121-р
Київ

Про звільнення Суценка В. М. від виконання обов'язків заступника Голови Державного агентства автомобільних доріг України

Звільнити Суценка Володимира Миколайовича від виконання обов'язків заступника Голови Державного агентства автомобільних доріг України.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 3 березня 2017 р. № 134-р
Київ

Про відсторонення Насірова Р. М. від виконання повноважень за посадою Голови Державної фіскальної служби України

Відсторонити Насірова Романа Михайловича від виконання повноважень за посадою Голови Державної фіскальної служби України.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 3 березня 2017 р. № 135-р
Київ

Про тимчасове покладення виконання обов'язків Голови Державної фіскальної служби України на Продана М. В.

У зв'язку з відстороненням Голови Державної фіскальної служби України від виконання повноважень за посадою покласти на час відсторонення Насірова Р. М. виконання обов'язків Голови Державної фіскальної служби України на виконуючого обов'язки заступника Голови зазначеної Служби Продана Мирослава Васильовича.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 1 березня 2017 р. № 138-р
Київ

Про звільнення Шамбіра М. І. з посади першого заступника Голови правління Пенсійного фонду України

Звільнити Шамбіра Миколу Івановича з посади першого заступника Голови правління Пенсійного фонду України у зв'язку з переходом на іншу роботу.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 1 березня 2017 р. № 139-р
Київ

Про призначення Рибачука Ю. А. заступником Міністра культури України

Призначити Рибачука Юрія Анатолійовича заступником Міністра культури України.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 1 березня 2017 р. № 140-р
Київ

Про призначення Шамбіра М. І. заступником Міністра соціальної політики України

Призначити Шамбіра Миколу Івановича заступником Міністра соціальної політики України.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 1 березня 2017 р. № 141-р
Київ

Про присвоєння Янчуку А. В. третього рангу державного службовця

Відповідно до статті 39 Закону України «Про державну службу» присвоїти третій ранг державного службовця Янчуку Антону Володимировичу — Голові Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 1 березня 2017 р. № 143-р
Київ

Про доручення на здійснення державних зовнішніх запозичень у 2017 році

Відповідно до частини першої статті 16 Бюджетного кодексу України доручити Міністрові фінансів Данилюку Олександровичу здійснювати державні зовнішні запозичення у 2017 році в межах, передбачених Законом України «Про Державний бюджет України на 2017 рік», і на умовах, визначених Кабінетом Міністрів України, та укладати для цього необхідні договори.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ШЕВЧЕНКІАНА

Як у Росії намагаються одружити Поета

ВИГАДКИ. Карколомні гіпотези горе-краєзнавця ґрунтуються на фальшивому поясненні архівних матеріалів

Олександр БОРОНЬ,
завідувач відділу
шевченкознавства
Інституту літератури,
для «Урядового кур'єра»

У продовж останніх двох років набула неабиякого поширення гіпотеза про буцімто ще одну, вже останню Шевченкову наречену — Анну Шарикову. Автором цього «відкриття» став петербурзький краєзнавець Олег Вареник. У статті «Івакін проти Шагіння і Моренця» він услід за Маріеттою Шагіння наполягає, що адресат вірша «Чи не покинуть нам, небого...» — саме Анна Шарикова. Ця публікація викликала спільну відповідь Ніни Чамати і Валерії Смілянської. Вони доводять, що об'єкт звернення у творі — поетова Муза. Згадаймо хоч такі рядки:

*Чи не покинуть нам,
небого,
Моя сусідонько убога,
Вірші нікчемні віршувать,
Та заходиться риштувать
Вози в далеку дорогу,
На той світ, друже мій,
до Бога,
Почимчикуєм спочивать.*

Дослідниці резюмують: «Чи можна уявити, що Шевченко дозволив би собі, навіть урахувавши аспект художньої умовності, запрошувати кохану жінку в «супутниці» «в далеку дорогу, на той світ»?.. Аж ніяк!»

А чи був Шариков?

Продовжити дискусію змушує поява чергової статті Вареника у матеріалах наукової конференції, виданих під грифом Інституту російської літератури. З посиланням на книжку Миколи Моренця «Шевченко в Петербурге» Вареник стверджує, що наприкінці 1860 року Шевченко нібито бачився з давнім знайомим Іваном Шариковим. А вже від себе продовжує: той був із дочкою Анною, яку привіз у столицю, щоб видати заміж. Краєзнавець пояснює: Шариков, колишній дворовий, дістав віль-

ну за виховання прийомної доньки Анни, батьками якої були поміщик Ренні та невідома заміжня жінка, що переховувалася від переслідувань чоловіка і мешкала в коханця.

Моренець справді писав про зустріч поета з Шариковим, але його твердження голослівне. У примітці дослідник, спираючись на архівні матеріали, лише зауважує, що Анна збирала матеріали про Шевченка для написання його біографії.

Не обтяжуючи себе доказовістю, Вареник дає волю нестримній фантазії: «Анна приглянулася Шевченко: хотів і панночка по крові, но воспитана в крестьянской семье, то, о чем мечтал поэт. И к свадьбе всё было готово, включая приданое. Немного только надо было приглядаться друг к другу. Стала Анна приходит к нему в Академию художеств, но как только кто-то из его знакомых приходил к нему, он быстро спроваживал Анну, не знакома и не представляя ее гостю».

Спочатку — одруження, потім — записання

Отже, спершу Шевченко вирішив одружитися, підготуватися до весілля, а вже потім записатися з обраницею ближче. Однак ніхто із Шевченкових гостей ніде не згадав про незнайомку, яку мали б зустрічати в поета орієнтовно в жовтні 1860-го — лютому 1861-го.

Тим часом політ фантазії триває: «Сговорились обручиться, а потом повенчаться. Всё совершали в строгой тайне. Тарас Шевченко с Анной Шариковой (далі дослідник цитує документ із Російського історичного архіву. — Авт.) «по обоюдному согласию были обручены и благословлены образом Рафаэля Святое Семейство».

Годі збагнути, що саме так лаконічно цитує Вареник. З путівника по фон-

Твір лауреата Шевченківської премії Миколи Стожарова за мотивами поезії Тараса Шевченка «Чи не покинуть нам, небого...»

дах Російського історичного архіву випливає, що фонд 528 — контори двору великого князя Володимира Олександровича і великої княгині Марії Павлівни, а згідно з описом 1, справа №132 — це листування в імператорській Академії мистецтв. «Таинство обручения, — наполягає краєзнавець, — судя по событиям, произошло 15 февраля 1861 г.». Дату Вареник бере нізвідки.

Як відомо, Шевченко розірвав стосунки з Ликерою між 6 і 13 вересня 1860 року і тяжко переживав крах своїх надій на одруження. Тож важко уявити, щоб у грудні-січні він встиг познайомитися з іншою дівчиною, а 15 лютого — за 10 днів до смерті — обручився з нею.

Без конспірації ніяк

Про емоційний стан Шевченка в цей час збереглися спогади Михайла Микешина: «В момент расстройства его отношения к одной простой украинской девочке, на которой он собрался было же-

нитися, он особенно был лют на все женское племя, вычитывая из Библии и из других источников всякую на них хулу». Вареник це пояснює просто: мовляв, Шевченко навмисно поширював чутки про своє женоненавистництво, щоб ніхто не здогадався про його намір таємно одружитися: «Теперь Тарас Григорьевич никому не доверял, чтобы больше никто не «потоптал веселі квіти». Будучи десять лет под строгим военным и полицейским надзором, Шевченко постиг тайны конспирации».

Як відомо, в останні тижні життя Шевченко почувався вкрай погано. Серцева недостатність ускладнилася серйозною застудою. Лише трохи йому полегшало, але ненадовго. В останньому листі — до Івана Мокрицького від 24 лютого 1861 року, повідомляв: «Я болен, другой месяц не только на улицу, меня и в коридор не пускают. И не знаю, чем кончится мое затворничество». Чи до одруження тут було? Саме 14—15 лютого 1861 ро-

ку написано останній вірш «Чи не покинуть нам, небого...», в якому виразно відобразилося усвідомлення близької смерті.

Вареник з'ясував: в архівній справі, на яку посилався Моренець, ішлося насправді про те, що 1896 року Шарикова вимагала повернення буцімто вкраденого в неї Шевченкового архіву, називаючи себе зарученою нареченою поета. Це справа канцелярії Академії наук — листування з адміністративно-організаційних питань за 1896 рік. На підставі згадуваної вище справи з фонду 528 дослідник викладає біографію Шарикової та майже детективну історію її причетності до Шевченка.

Яка наречена, така в неї й біографія

Жила в місті Лузі (тепер Ленінградської області Росії), під час російсько-турецької війни 1877—1878 рр. служила сестрою милосердя. У неї нібито були якісь невідомі рукописи Шевченка, що їх у 1867 році вона віддала на розгляд лузькому міщанинові Орлову, який на вимогу їх повернути заявив, ніби вони згоріли разом із будинком. За словами Шарикової, 1892 року в неї поцупили і Шевченкові листи до її батька, в яких підтверджувалося право її літературної власності та факт заручин із поетом. Коли хтось зробив спробу опублікувати викрадені рукописи, Шарикова почала судовий процес невідомо з ким. 1896 року вона написала окремі звернення до президента Академії мистецтв, її секре-

таря, на що отримала відповідь від великого князя Володимира Олександровича: «Следует искать судом». Того самого року звернулася із заявами до прокурора окружного суду Санкт-Петербурга, міністрів юстиції й фінансів. Її допитав слідчий. Позаяк, стверджує Вареник, «всплыли какие-то неизвестные стихотворения, статьи и заметки о реформе 1861 г. опального поэта», то «проще всего было объявить просительницу душевнобольной. Но так как власти не смогли представить её сумасшедшей, как ни старались, то решили устранить её по-другому: отправили под надзор в Свято-Духов Новгородский монастырь».

З наведеної інформації, своєрідно дозованої у статті Вареника, випливає, що, крім слів самої А. Шарикової, жодних інших доказів на користь її тверджень немає. На неадекватність поведінки Шарикової вказує її вибір адресатів звернень у пошуках нібито вкраденого архіву. Коли і як саме Шевченко міг передати їй якісь міфічні рукописи, якщо після його смерті вціліли і «Більша книжка», і «Мала книжка», і мистецькі твори, перелік яких склав Григорій Честахівський? Крім того, як дієздатну, психічно здорову людину всупереч її волі можна було відправити під нагляд у монастир та ще й офіційно це зафіксувати? Про які Шевченкові статті й нотатки щодо реформи 1861 року йдеться, коли відповідний маніфест Олександра II, підписаний ще 19 лютого, оприлюднили вже після смерті митця?

Насамкінець. Некоректно, а часом і просто фальшиве пояснення архівних матеріалів у публікації Вареника цілком суперечить документально підтвердженим фактам Шевченкової біографії. Не доведено навіть, що поет був знайомий із родиною Шарикових загалом, не кажу вже про базовані на такому хисткому ґрунті подальші карколомні гіпотези. Набагато кориснішою видається повна коментована публікація документів про Анну Шарикову, з відомих причин фактично недоступних нині українським дослідникам.

Діалог із Кобзарем

Степан ЛІСЕЦЬКИЙ,
кандидат мистецтвознавства,
для «Урядового кур'єра»

НА ВІДСТАНІ СТОЛІТЬ. Буває, що представники різних видів мистецтв, наприклад поезії й музики, впливають один на одного на відстані століть. Такий діалог стався в українського композитора Олега Киви (1947—2007), який в основу вокальної симфонії поклав Шевченкові «Зоре моя вечірняя», «І серцем одпочине» та «Світає, край неба палає». Її записала Ніна Матвієнко з ансамблем со-

лістів «Київська камерата» під керуванням диригента Володимира Сіренка. Цей твір можна послуhati в інтернеті.

Загалом композитор забарвив симфонію в журливо-скорботні тони. Чим спричинені такі драматичні музичні емоції? Смуток, скорботні образи постали перед композитором тоді, коли він почав думати про Шевченка, радитися і звертатися з ним.

Перша частина симфонії має вокально-інструментальні та суто оркестрові розділи. Своєрідний початок: поет на самоті, очевидно, у в'язниці.

Виникає звук у низькому регістрі, щоб тривати довго, на нього накладаються звукові шережи. З цієї тривожної тиші виникає голос співачки, що звучить притишено, у низькому регістрі. Якщо роль оркестрової тканини — сформувати гнітючу обстановку, в якій опинився наш герой, то у вокальній партії передано його роздуми, що плывуть, змінюючи одна одну: «Зоре моя вечірняя, зійди над горою, поговори тихесенько в неволі з тобою».

Голос звучить неквапливо на застиглому гармо-

нійному тлі, хоч періодично з'являються в'дливий флейтові поспівки. Усе це передає психологічно напружений стан поета.

Нова оркестрова тема — це образ зла, що вторгся у мирний плін життя. На її тлі співачка продовжує помірковану розповідь, але невдовзі наступає зона драматичних спалахів на рядки: «А над самою водою верба похилилась», «на вітах гойдаються нехрещені діти». Саме в цьому місці оркестр подає сплески води і фрагменти нової танцювальної теми (дикий танок).

Друга частина симфонії «І серцем одпочине» світла і лірична. Мелодія співачки спокійна, але з відтінком суму, вона оточена просвітлено-колеристичним супроводом.

Третю частину композитор забарвив у похмуро-трагедійну тональність. Вірш «Світає, край неба палає», що ліг в її основу, в музиці трактується у стримано-журливому ключі. Починається фінал порожніми квінтами у низькому регістрі, це звучання навіює на слухача глибокий сум. Мелодія співачки набуває магічної сили. Ближче до кінця репри-

зи — зона експресивних спалахів. Завершує симфонію сумна тема, викладена в оркестрі, — прощання з життям.

У симфонії для голосу і камерного оркестру Олег Кива по-новому підійшов до прочитання поезії Т. Шевченка. Після С. Людкевича з його кантатою-симфонією «Кавказ» це було непросто. Композитор обрав інший тон музичної оповіді, подарував нам цікавий музичний твір — вокальну симфонію. Поезії Т. Шевченка, покладені на музику О. Киви, набули нового виразу.

ОСОБИСТОСТІ

«Я на світі так довго тримаюся заради свого музею»

ПОШАНА. Березина історії Березаничини Галина Рих днями святкуватиме 95-річчя

Тетяна СОЛОВЙОВА
для «Урядового кур'єра»

По за сумнівом, директор Березанського народного краєзнавчого музею, що на Київщині, заслужений працівник культури України Галина Рих — найвідоміша жителька міста Березань. Нині особлива нагода написати про цю унікальну жінку: 16 березня їй виповнюється 95 років. Та попри поважні літа, саме до Галини Лаврентіївни звертаються всі, хто хоче більше дізнатися про історію краю. Основна заслуга героїні нашої розповіді — це її музей, де зберігається понад шість тисяч експонатів.

Кожен експонат дістався важкою працею

Ми завітали до дітища Галини Лаврентіївни, коли вона провела екскурсію для колег зі столичних музеїв. Було цікаво спостерігати, як змінювався вираз їхніх облич: спочатку в очах був подив, згодом — зацікавленість, а закінчилася екскурсія оплесками. «Щиро вдячні господині музею за те, що вона стільки робить для збереження історії, пам'яті про чудових людей Березанщини. Дякуємо за пре-

красну, збагачену поезією українську мову. Ви найкращий екскурсовод України!» — написали гості у Книзі відгуків. Окрім цього емоційного запису, тисячі інших — вони заледве вміщуються у 12 томах.

Аби не Галина Лаврентіївна, музею могло б і не бути. Так кажуть березанці. Вона почала збирати старожитності Березані ще 1968 року, коли працювала вчителькою історії місцевої школи.

— Я ще й вела факультатив «Наш край», — пригадує Галина Лаврентіївна. — Разом з учнями збирали відомості про історію освіти в Березані, потім — речі народного побуту, яких у ті часи ще було вдосталь — прядки, верстати, різноманітні інструменти, посуд, сорочки, рушники. Після уроків ходили до місцевих старожилів, розпитували їх про навчання в церковнопарафіяльних школах.

Тривалий час Галина Лаврентіївна листувалася з уродженцем Березані Іваном Лавріновичем Охріменком. Він докладно описував своє життя тут на початку ХХ століття. Ці листи зберігаються в музеї й нині. А ще це знайомство спонукало її організувати зустріч випускників березанської школи 1920-х років. Так стало відомо, що в ті часи тут діяли трирічні вчитель-

ські курси, працювала гімназія, театр.

Є в музейній експозиції і рештки мамонта

— Це мені Михайло Григорович Радіоненко запропонував, — каже директорка. — Він знав, що я збираю все цікаве. Розповідав, що ці кістки знайдено поблизу Заріччя під час копання траншеї. А інші привіз мені професор Телегін. Він проводив розкопки Вибли-могили біля сусіднього села Лесяки, частину знайденого віддав у наш музей.

Спочатку все зібране Галина Лаврентіївна тримала у себе вдома, але унікальним речам було тісно в невеличкому будинку. Допоміг директор школи Михайло Лисивець, відвівши невеличку кімнатку. Так постав шкільний музей. А через кілька років він переріс у селищний.

7 травня 1975 року відбулось урочисте відкриття краєзнавчого музею у центрі Березані. Через п'ять років він отримав звання народного, а про його засновницю написали центральні газети.

— Якось у Баришівку приїхав кореспондент з «Київської правди» написати про ентузіастів, — пригадує Галина Лаврентіївна. — А йому порадили їхати в Березань, мовляв, там є така, що без грошей працює. Так у газеті з'явилася стаття «Урок продовжується». Тоді я в школі вже не працювала, а діти приходили до мене в музей.

Кабан з Біловежжя

Галина Лаврентіївна згадує, як вразив її іванківський музей природи, тож і вирішила організувати подібний куточок у себе. Довго писала у різні інстанції й нарешті добилася позитивної відповіді — з Біловежжя пущі їй прислали опудало кабана.

— Привезли його на станцію, комунгосп прислав машину, — розповідає Галина Лаврентіївна. — Робітники почали захищати його в кабінку, а він не влезав. Вони посміялися і поїхали. Дове-

Фото надані Березанським народним краєзнавчим музеєм

Майже півстоліття Галина Рих присвятила музейній справі

лося мені наймати за власні гроші автомобіль.

Через деякий час музей переїхав у краще приміщення. Але у 1988 році експозицію спіткала біда: серед зими прорвало систему опалення.

— Аж плакала від жалю. На щастя, вода не все пошкодила, — згадує Галина Лаврентіївна.

І знову відвідини владних кабінетів, щоб вибити кошти на ремонт. Музей запрацював, а директорка пішла по хатах старожилів, аби поповнити колекцію. Нарешті 1991 року краєзнавчий музей відзначив новосілля у просторому приміщенні.

Розрита могила

Одна з туристичних принад Березанщини — Розрита могила, яка надихнула Тараса Шевченка до написання знаменитої

поезії. І мало хто знає, що її було знайдено саме завдяки Галині Рих. Вона довго збирала розповіді старожилів, завдяки яким і вдалося знайти те визначне місце. Хоч сама першість віддає старожилі Михайлу Андрійовичу Снісару, який дуже точно вказав, де була Розрита могила.

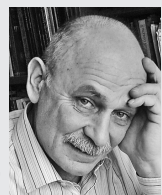
Ніхто краще за Галину Лаврентіївну не розповість про історію Березані. Адже вона була свідком багатьох подій: Голодомору, Другої світової війни. Мабуть, тому і стала Березинею історії, аби ми дізналися правду про ті далекі часи. Як відомо, без минулого немає майбутнього.

Шодня Галина Лаврентіївна прямує на роботу. «Музей для мене все, — так пояснює своє захоплення. — Я на світі так довго тримаюся заради нього. Вранці встаю, думаю, що треба зробити, які експонати впорядкувати».

Колекція автентичного одягу

ПРЯМА МОВА

Михайло СЕЛІВАЧОВ,
доктор мистецтвознавства, професор:

— Наша країна може похвалитися такими подвижниками музейної справи, як Михайло Іванович Сікорський, Борис Григорович Возницький, Микола Федотович Біляшівський та багато інших. У Березані це Галина Лаврентіївна Рих, яка здійснила великий життєвий подвиг, створивши краєзнавчий музей. Я неодноразово бував у ньому, велика кількість експонатів просто вражає. Це значне досягнення і особисто Галини Лаврентіївни, і міста.

У музиці Михайла Вербицького — молитва за Україну

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

КОЗАЦЬКОГО РОДУ. З початком весни прийшов на білий світ Михайло Вербицький. Сталася ця подія 202 роки тому в селі Явірник-Руський (нині Польща). Як березень буває із сонцем, теплом і водночас із снігом, холодом, так і його життя було сповнене природного і творчого грайгомону, визнання й забуття на тривалі десятиріччя. Український композитор, священник УГКЦ, громадський діяч — це він, Михайло Вербицький. Тепер кожен українець знає його як автора музики нашого Державного гімну «Ще не вмерла України ні слава, ні воля».

Свій земний шлях він завершив у с. Млини. Колись це був Яворівський

повіт, а нині польська територія. Саме сюди, до каплиці-пантеону, де поховано славетного українця, з'їхалася майже тисяча людей, серед яких духовенство, молодь, представники владних структур Львівської області та Підкарпатського воєводства. На урочистостях була й праправнучка автора українського гімну Любов Вербицька. Усі разом вшанували пам'ять о. Михайла.

«Дуже добре, що серед українців є люди, які дарують нам наші символи: синьо-жовтий прапор, тризуб і гімн «Ще не вмерла України ні слава, ні воля». Отець Михайло подарував кожному українцеві національний гімн, який тепер став нашим державним», — зазначив у виступі голова Львівської облдержадміністрації Олег Синютка.

Священнослужителі у церкві Пресвятої Богородиці, де колись був парохом отець Михайло Вербицький, відправили Святу Літургію.

Молитовно вшанували пам'ять українського достойника і в місті Яворові, що на Львівщині. Проповідь виголосив отець Роман Галамай, духовні пісні прозвучали у виконанні капели «Аколада». Знаємо, що першу парافію Михайло Вербицький мав у с. Завадів теперішнього Яворівського району. Тут торік у грудні навіть організували фестиваль його музичної спадщини «У музиці — молитва, у молитві — музика».

Саме яворівці одразу з проголошенням Української державності взяли активно повертати з радянського небуття ім'я автора музики націо-

нального славня. Справа була нелегка. Редактор газети «Яворівський голос» Люся Шубіна-Паневник поділилася спогадами-роздумами про ці роки та події. Це справді зразки матеріальних, духовних, моральних, християнських пожертв українців, які дбали не про власну вигоду, а про гідне вшанування славетної людини. Скажімо, митці з Яворова Валерій Канарчик та Олег Матвіїв ще на початку 1990-х на мотоциклі об'їхали все польське прикордоння, але могилу Михайла Вербицького знайшли. Тодішній очільник району, а нині світлої пам'яті Степан Лукашик та його команда доклали величезних зусиль, щоб звести у Млинах пантеон авторів музики українського гімну. Львівський кобзар Михайло Баран усі гроші, які роками зби-

рав на ремонт квартири, витратив на огорожу могили отця-композитора. Тепер покійний, а в ті часи директор Яворівської школи мистецтв ледь не позбувся директорського крісла за те, що ініціював присвоєння закладу імені Михайла Вербицького. Певна річ, із наших сучасників перший великий портрет цього видатного українського композитора, громадського діяча та священника написав художник з Яворова Валерій Канарчик. Перший в Україні пам'ятник М. Вербицькому спорудили саме в Яворові.

Нині в рідній стороні Михайла Вербицького, влюбій його серцю Україні гідно шанують пам'ять і творчу спадщину отця-композитора. Бо ж не вмерла ні його, ні України ні слава, ні воля.

СОЦІУМ

Вийти заміж за генерала

СИЛЬНА ЖІНКА. Життєвий екзаме́н дружина Героя України Ігоря Гордійчука Тетяна склала гідно

Ольга ПРОКОПЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Наші військові кажуть, що найголовніша мотиваційна складова для них — наявність міцного тилу, а саме так зазвичай вони називають дружину. За твердженням психологів, вона підсилює здатність солдата виконувати поставлене завдання будь-якою ціною. Однак ті, заради кого йдуть на подвиг, залишаються, як правило, в тіні. Вони не мають державних нагород, а лише почесне звання — дружина.

За лаштунками уваги воліла б залишатися і дружина легендарного генерал-майора Ігоря Гордійчука Тетяна. Довго довелося вмовляти її на розмову. Голос, тембр, добір слів — усе говорило про те, що такі вдасться якщо й не віч-на-віч, то хоч телефоном розпитати берегину про те, чи легко бути дружиною офіцера, чи змінила життя війна, що порадила б вона жінкам, які чекають на повернення з фронту близьких людей. Пані Тетяна щиро пояснює, що звикла сумлінно, без розголосу виконувати буденну роботу, а тут інтерв'ю. Адже вона нічого особливого не вбачає у своїх вчинках. Називає себе скромним солдатом. А всі події навколо — життям і любов'ю.

Голка й нитка

Про Тетяну стало відомо разом з першими кроками чоловіка після його другого народження (нагадаємо, Ігор Гордійчук зазнав важкого поранення, не сумісного з життям, під час боїв за Савур-могили в серпні 2014 року. Нині він керівник Київського військового ліцею імені Івана Богуна. Про нього «УК» розповідав 16 грудня 2016 року в матеріалі «Треба боротися до кінця й вірити»). Дружина була і залишається для нього опорою не в переносному значенні.

Минулої осені у соцмережі користувачі жваво обговорювали фото, на якому фотограф вдало підловив, що дружина пригинається, ніби ховається за спину чоловіка. Насправді, розповіла «УК» Тетяна Гордійчук, вона не ховалася, підтримувала чоловіка ззаду, а в кадр, де фотографували його, не хотіла потрапляти. Каже, як може бути інакше після спільно прожитих двох десятиріч років?

Дружина Тетяна радіє поверненню чоловіка у стрій

У колі сім'ї кожен з Гордійчуків почувається щасливим

Молода сім'я офіцера, як і багато інших, починала життя стандартно — з тривожної валізи, нехитрого посагу та переїздів гарнізонами. Гартували себе й у 1996 році, коли народилася донька. Було нелегко. Зарплату не виплачували по кілька місяців, підйомних, як нині, на ви- найм житла не було.

Бувало, згадує пані Тетяна, не встигала розібрати якісь речі, а вже треба переїжджати в інше місце служби чоловіка. Перед очима, як сторінки книжки, один за одним змінюються краєвиди міст. Ось Рівне, де закінчила текстильний технікум, Ізяслав, Яворів, Хмельницький, у якому чотири рази змінювали військові частини, яке донька Марта називала «найкраще місто на землі», Львів, Америка, Київ. Загалом 14 разів.

— Донька поміняла вісім шкіл, — розповіла пані Тетяна. — Їй було найважче. Хоч я старалася, щоб адаптація проходила якомога спокійніше. Перед тим як записатися в школу, ми йшли з донькою до одного, іншого навчального закладу, розпи-

тували у батьків і дітей про вчителів, учнів, традиції. Удома обговорювали почуте і лише потім визначали, куди нести документи. Звісно, це нелегкий шлях гартування особистості. Діти бувають дуже різними.

На запитання про гендерну рівність у сім'ях пані Тетяна відповідає, що є така і в їхній сім'ї. Тільки називається, з

терпіння має бути у стосунках між чоловіком і жінкою. Треба вміти віддавати.

Світ не без добрих людей

— Важко згадувати стан, в якому прожила серпневі дні 2014 року, — веде розмову пані Тетяна. — Душа відчувала

Переживши складні випробування, Тетяна Гордійчук бажає віри і терпіння всім тим, хто чекає з передової близьких. Радить добирати побільше слів підтримки для чоловіка, сина, брата і за змогою висловлювати їх у голос.

її слів, це поняття інакше — повага, поступливість, взаєморозуміння.

— Коли виходила заміж за Ігоря, знала девіз чоловіка: «Робота заради сім'ї», — розповіла вона. — Тоді зрозуміла своє покликання: підтримувати чоловіка, хоч би що сталося.

Не суперечила, але наполегливо натякала про бажання працювати. Непохитність Ігоря скресла, коли їхній донецький повнілося сім років. Офіцер ще намагався відмовити дружину від бажання працювати, та зрештою сам запропонував піти на службу за контрактом у ЗСУ. Нині Тетяна зв'язківець. Рід військ, де вона служила, вимагав фізичної підготовки, серед іншого вона мала стрибати з парашутом. Завдання не з легких. Виконати його вдається завдяки підтримці чоловіка. Він, коли вимагає ситуація, вміє підібрати потрібні слова. І тоді вже хоч із парашутом з вертольота, хоч з аквалангом у воду.

— У нас у сім'ї паритет. На роботі Ігор генерал, а вдома я. За час, прожитий у шлюбі, навчилася багатьох речей. Часом і смуток охоплював, і жаль, ставало шкода себе. Був мирний час. Тоді не знала, що на мене чекає через кілька років. Любов, повага, розуміння і величезне

щось нехороше. Вітали з донькою Ігоря з Днем Незалежності. Його стиль розмови, як завжди, був чітким і коротким. Ані слова про перебування в самому пеклі зони АТО. Абсолютне спростування почутого донькою в новинах про погане забезпечення арміїців. Говорив так, ніби й не на війні перебував. Останній дзвінок від Ігоря пролунав через чотири дні чомусь із чужого телефона. І досі пам'ятаю кожне його слово. «Зателефоную пізніше сам. Проблеми зі зв'язком. Зруйнована вишка». На душі занило. Тиждень невідомості. І як грім, дзвінок від батьків Ігоря про тяжке поранення і контузію сина під час боїв за Савур-могили. За всі місяці лікування і реабілітації чоловіка відбулася величезна переоцінка життєвих цінностей. Щодня слухаю новини про події в зоні АТО і коли чую про втрати наших військових, подумки дякую Господу, що Ігор вижив. Але потай. Чоловік обриває на півслові своїм командирським «досить сентиментальності».

Пані Тетяна з боєм розповідає про перші дні перебування Ігоря у Київському військовому госпіталі.

— Виходиш, бувало, за мури лікарні й ніби потрапляєш в інший світ — без війни, горя, пора-

нень і каліцтв. За кілька метрів від прохідної працюють кафе, лунає музика, відвідувачі їдять, п'ють, голосно сміються. Усе так, ніби тієї війни й немає. Часом за слізьми й дороги додому не бачила. Йшла навмання. З тою бідною лягала спати і прокидалася з нею. Злилася на безпорадність. Але жодного разу не за сумнівалася в тому, що Ігор виживе. Віра ніколи не покидала мене. Дорогою додому переключалася на думки про сім'ю. Уявляла, як Ігор веде до вітаря нашу доньку. Від них ставало спокійніше. Та хіба війна лише мені завдала болю? У церкві при госпіталі познайомилася з матерями і дружинами тих захисників, кому вдалося вижити, зустрічала й таких, до кого вже ніколи не обізнеться дорога людина.

Переживши складні випробування, Тетяна Гордійчук бажає віри і терпіння всім тим, хто чекає з передової близьких. Радить добирати побільше слів підтримки для чоловіка, сина, брата і за змогою висловлювати їх у голос. Страшні події серпня 2014 року стали випробуванням на міцність для родини Гордійчуків.

— Не знаю, чи впоралася б з усім самотужки, — підсумовує пережите дружина генерала. — Дякую долі за стільки добрих людей, які відгукнулися на нашу біду. Щораз у молитвах дякую всім, кого знаю на ім'я, кого на прізвище, є навіть такі люди, яких знаю в обличчя, а імен, вибачте, не знаю. Пам'ятаю, як світловолоса молоденька дівчина Аня взялася забезпечити Ігоря ліками. Алевтина співпрацювала із закордонними клініками. Юля приносила продукти. Інша Юля — одяг. Прошу її не приносити його, а вона наполягає. На Новий рік принесли в госпіталь ялиночку. Усе робили, щоб казенні стіни дихали теплом. Волонтерам вдячна і лікарям. Вони допомагали не лише Ігореві, а й мені впоратися з бідною. Пам'ятаю, все допитувала лікарів у госпіталі, чи ходитиме чоловік. Професор Київського військового шпиталю Олександр Георгійович Данич не витримав і сказав: «Та почекайте, ми ще за його життя боремося, а ви про те, чи ходитиме, питаєте, біжіте попереду паровоза».

Дуже зраділа Тетяна, коли в листопаді 2014 року на день народження Ігоря в госпіталь прийшли його привітати багато людей. У реанімацію, звісно, заходити не можна, але вихід мав бути. Лікар-реаніматолог розумів важливість емоцій для відвідувачів та іменинника. Він дозволив на 10 хвилин вивести генерала просто на ліжку в коридор.

Також вона розповіла недавню історію про те, як звернулася у фотоательє, щоб роздрукувати фотографії.

— Даю флешку. І раптом дівчина-працівник так емоційно запитує, ким я доводжуся генералові. Коли дізналася, що я його дружина, зраділа, ніби ми з нею знайомі давно. Готова була обняти мене. І все просила переказати Ігореві слова подяки за подвиг, казала, що весь час разом з однопідприємцями стежила за його долею, вболівала за одужання.

...Рідні просять Тетяну відволіктися і відпочити. Пропонують поїхати на курорт. А вона відмовляється, боїться розлучатися. Планує зробити це лише разом з чоловіком і донькою.

Фото надане автором

Фото з сайту ICTV.ua

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 21 лютого 2017 р. № 119
Київ

Питання забезпечення житлом деяких категорій осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, а також членів їх сімей

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
1. Внести до постанови Ради Міністрів УРСР і Укрпрофради від 11 грудня 1984 р. № 470 «Про затвердження Правил обліку громадян, які потребують поліпшення житлових умов, і надання їм жилих приміщень в Українській РСР» (ЗП УРСР, 1984 р., № 12, ст. 80; 1986 р., № 7, ст. 34; 1988 р., № 1, ст. 1; ЗП України, 1994 р., № 3, ст. 55; Офіційний вісник України, 2011 р., № 26, ст. 1072; 2014 р., № 4, ст. 101; 2016 р., № 95, ст. 3107) та постанови Кабінету Міністрів України від 19 жовтня 2016 р. № 719 «Питання забезпечення житлом сімей загиблих військовослужбовців, які брали безпосередню участь в антитерористичній операції, а також інвалідів І—ІІ групи з числа військовослужбовців, які брали участь у зазначеній операції, та потребують поліпшення житлових умов» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 83, ст. 2742) зміни, що додаються.
2. Установити, що грошова компенсація за належні для отримання жили приміщення, призначена відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 19 жовтня 2016 р. № 719 «Питання забезпечення житлом сімей загиблих військовослужбовців, які брали безпосередню участь в антитерористичній операції, а також інвалідів І—ІІ групи з числа військовослужбовців, які брали участь у зазначеній операції, та потребують поліпшення житлових умов» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 83, ст. 2742), але не виплачена чи виплачена не у повному обсязі на момент набрання чинності цією постановою, підлягає перерахунку відповідно до цієї постанови за заявою отримувача такої грошової компенсації.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 21 лютого 2017 р. № 119

ЗМІНИ,
що вносяться до постанови Ради Міністрів УРСР і Укрпрофради від 11 грудня 1984 р. № 470 та постанови Кабінету Міністрів України від 19 жовтня 2016 р. № 719

1. У Правилах обліку громадян, які потребують поліпшення житлових умов, і надання їм жилих приміщень в Українській РСР, затверджених постановою Ради Міністрів УРСР і Укрпрофради від 11 грудня 1984 р. № 470:

1) абзац четвертий пункту 8 викласти в такій редакції:
«Внутрішньо переміщені особи, визначені у підпункті 8 пункту 13 цих Правил, беруться на квартирний облік у населеному пункті в межах території обслуговування органу соціального захисту населення, в якому вони перебувають на обліку в Єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб незалежно від часу проживання в населеному пункті та наявності майнових прав чи прав власності на нерухоме майно, що розміщується в населених пунктах, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, або розташовані на лінії зіткнення. При цьому члени сім'ї особи з інвалідністю, які мають довідку про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи (видану згідно з Порядком оформлення і видачі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2014 р. № 509 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 81, ст. 2296; 2015 р., № 70, ст. 2312), беруться на квартирний облік разом з ним незалежно від місця перебування на обліку в Єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб.»;

2) пункт 17 доповнити абзацом такого змісту:
«Громадяни, які забезпечені житлом шляхом виплати грошової компенсації (у тому числі всі особи, включені у розрахунок грошової компенсації) відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 19 жовтня 2016 р. № 719 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 83, ст. 2742), не беруться на квартирний облік протягом п'яти років з моменту забезпечення таким житлом.»;

3) пункт 26 доповнити підпунктом 7 такого змісту:
«7) отримання грошової компенсації відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 19 жовтня 2016 р. № 719 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 83, ст. 2742).».

2. У постанові Кабінету Міністрів України від 19 жовтня 2016 р. № 719: 1) у постанові: назву постанови викласти в такій редакції:

«Питання забезпечення житлом деяких категорій осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, а також членів їх сімей»;

пункт 1 викласти в такій редакції:

«1. Затвердити такі, що додаються:

Порядок та умови надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на виплату грошової компенсації за належні для отримання жили приміщення для деяких категорій осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, а також членів їх сімей;

Порядок виплати грошової компенсації за належні для отримання жили приміщення деяким категоріям осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, а також членів їх сімей.»;

2) у Порядку та умовах надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на будівництво (придбання) житла для сімей загиблих військовослужбовців, які брали безпосередню участь в антитерористичній операції а також для інвалідів І—ІІ групи з числа військовослужбовців, які брали безпосередню участь у зазначеній операції, та потребують поліпшення житлових умов, затверджених зазначеною постановою:

назву Порядку викласти в такій редакції:

«ПОРЯДОК ТА УМОВИ

надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на виплату грошової компенсації за належні для отримання жили приміщення для деяких категорій осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, а також членів їх сімей»;

пункти 1, 4 і 6 викласти в такій редакції:

«1. Ці Порядок та умови визначають механізм надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на виплату грошової компенсації за належні для отримання жили приміщення для сімей загиблих осіб, визначених абзацами п'ятим — восьмим пункту 1 статті 10, а також для осіб з інвалідністю І—ІІ групи, визначених пунктами 11—14 частини другої статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», та осіб, які втратили функціональні можливості нижніх кінцівок, інвалідність яких настала внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, та потребують поліпшення житлових умов (далі — субвенція), і перебувають на обліку за місцем проживання як такі, що потребують поліпшення житлових умов відповідно до норм Житлового кодексу Української РСР.»;

«4. Субвенція спрямовується на виплату грошової компенсації за належні для отримання жили приміщення у прийнятих в експлуатацію житлових будинках на первинному та вторинному ринку або на інвестування в об'єкти житлового будівництва відповідно до Закону України «Про інвес-

тиційну діяльність» шляхом призначення і виплати грошової компенсації за належні для отримання жили приміщення сім'ям загиблих осіб, визначених абзацами п'ятим — восьмим пункту 1 статті 10, а також для осіб з інвалідністю І—ІІ групи, визначених пунктами 11—14 частини другої статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», та осіб, які втратили функціональні можливості нижніх кінцівок, інвалідність яких настала внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, та потребують поліпшення житлових умов (далі — сім'ї загиблих та особи з інвалідністю).»;

«6. Регіональні органи соціального захисту населення здійснюють розподіл коштів субвенції між районними та міськими органами соціального захисту населення пропорційно кількості сімей загиблих та осіб з інвалідністю та з урахуванням конкретних обставин таких сімей та осіб з інвалідністю у кожному регіоні або можливості задоволення потреби у житлі якомога більшого числа сімей та осіб з інвалідністю відповідно до інформації, поданої виконавчими комітетами районної, міської, районної в місті, селищної, сільської ради.

Під час розподілу субвенції регіональними органами соціального захисту населення кошти розподіляються з урахуванням обов'язкової виплати грошової компенсації на одного отримувача у повному обсязі, визначеному пунктом 20 Порядку виплати грошової компенсації за належні для отримання жили приміщення для деяких категорій осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, а також членів їх сімей, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 жовтня 2016 р. № 719 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 83, ст. 2742).»;

у тексті Порядку слова «загиблий військовослужбовець», «інвалід» у всіх відмінках і формах числа замінити відповідно словами «загиблий», «особа з інвалідністю» у відповідному відмінку і числі;

3) у додатку до Порядку та умов:

графу «Прізвища, імена та по батькові членів сім'ї загиблого військовослужбовця, який брав безпосередню участь в антитерористичній операції, чи інваліда І—ІІ групи з числа військовослужбовців, які брали участь у зазначеній операції, на яких розраховується грошова компенсація із зазначення родинного зв'язку між ними» викласти в такій редакції:

«Прізвища, імена та по батькові членів сім'ї загиблих та осіб з інвалідністю, на яких розраховується грошова компенсація із зазначенням родинного зв'язку між ними»;

графу «Найменування населеного пункту, в якому член сім'ї загиблого військовослужбовця чи інвалід перебуває на обліку як такий, що потребує поліпшення житлових умов, та номер рішення виконавчого комітету районної, міської, районної в місті, селищної, сільської рад про взяття на квартирний облік» викласти в такій редакції:

«Найменування населеного пункту, в якому член сім'ї загиблого чи особа з інвалідністю перебуває на обліку як такий, що потребує поліпшення житлових умов, та номер рішення виконавчого комітету районної, міської, районної в місті, селищної, сільської ради про взяття на квартирний облік»;

4) у Порядку виплати грошової компенсації за належні для отримання жили приміщення членам сімей загиблих військовослужбовців, які брали безпосередню участь в антитерористичній операції, а також для інвалідів І—ІІ групи з числа військовослужбовців, які брали безпосередню участь у зазначеній операції, та потребують поліпшення житлових умов, затвердженому зазначеною постановою:

назву Порядку та пункт 1 викласти в такій редакції:

«ПОРЯДОК

виплати грошової компенсації за належні для отримання жили приміщення деяким категоріям осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, а також членів їх сімей»

1. Цей Порядок визначає умови та механізм виплати грошової компенсації за належні для отримання жили приміщення членам сімей загиблих осіб, визначених абзацами п'ятим — восьмим пункту 1 статті 10 (далі — загиблий), а також для осіб з інвалідністю І—ІІ групи, визначених пунктами 11—14 частини другої статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», та осіб, які втратили функціональні можливості нижніх кінцівок, інвалідність яких настала внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, та потребують поліпшення житлових умов (далі — грошова компенсація), та перебувають на обліку за місцем проживання як такі, що потребують поліпшення житлових умов відповідно до норм Житлового кодексу Української РСР (далі — квартирний облік), та на обліку в Єдиному державному автоматизованому реєстрі осіб, які мають право на пільги (далі — Реєстр).»;

у пункті 2:

в абзаці першому слова «до абзацу восьмого» замінити словами «до абзаців п'ятого — восьмого»;

у підпункті 1 слова «загибелі військовослужбовця» замінити словами «загибелі особи»;

у підпункті 2 слова «загибелі військовослужбовця» замінити словами «загибелі особи», а слова «загиблий військовослужбовець» — словами «загибла особа»;

у підпункті 7 слова «загибелі військовослужбовця» замінити словами «загибелі особи», а слова «загиблим військовослужбовцем» — словами «загиблою особою»;

пункти 3 і 4 викласти в такій редакції:

«3. Право на отримання грошової компенсації відповідно до цього Порядку мають особи з інвалідністю І—ІІ групи, визначені пунктами 11—14 частини другої статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», та особи, які втратили функціональні можливості нижніх кінцівок, інвалідність яких настала внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, які перебувають на квартирному обліку (далі — особи з інвалідністю).

4. Грошова компенсація членам сім'ї загиблого або особам з інвалідністю виплачується у повному обсязі в порядку черговості постановки на квартирний облік та з урахуванням категорії отримувача грошової компенсації для членів сімей загиблого, передбачених пунктом 2 цього Порядку, за рахунок коштів субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на виплату грошової компенсації за належні для отримання жили приміщення для сімей загиблих осіб, визначених абзацами п'ятим — вось-

мим пункту 1 статті 10, а також для осіб з інвалідністю І—ІІ групи, визначених пунктами 11—14 частини другої статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», та осіб, які втратили функціональні можливості нижніх кінцівок, інвалідність яких настала внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, та потребують поліпшення житлових умов.»;

у пункті 8:

підпункт 4 викласти в такій редакції:

«4) рішення про взяття члена сім'ї особи з інвалідністю на квартирний облік — у разі окремого перебуванні на квартирному обліку особи з інвалідністю та членів її сім'ї.»;

доповнити пункт підпунктом 4¹ такого змісту:

«4¹) згода (викладена письмово у довільній формі) членів сім'ї особи з інвалідністю (крім малолітніх (до 14 років) та неповнолітніх (до 18 років) дітей), на яких нараховується грошова компенсація, щодо включення їх у розрахунок грошової компенсації.»;

підпункт 5 після слів «і членами його сім'ї» доповнити словами «, на яких нараховується грошова компенсація»;

підпункт 3 пункту 14 викласти в такій редакції:

«3) належність загиблого або особи з інвалідністю до одного з військових формувань, визначених в абзаці восьмому, формувань, визначених абзацами шостим і сьомим, або залучення до діяльності, визначеної абзацом п'ятим пункту 1 статті 10 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».»;

у пункті 15:

підпункт 1 викласти в такій редакції:

«1) загиблий або особа з інвалідністю не належали до одного з військових формувань, визначених в абзаці восьмому, формувань, визначених абзацами шостим і сьомим, або не залучалися до діяльності, визначеної абзацом п'ятим пункту 1 статті 10 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».»;

у підпункті 4 слова і цифри «визначеною у пункті 11 частини другої статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» замінити словами і цифрами «визначеною у пунктах 11—14 частини другої статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;

у пункті 19:

у підпункті 2 слова і цифри «у абзаці другому пункту 21» замінити словами і цифрами «в абзаці п'ятому пункту 21»;

у підпункті 3 слово «жилої» замінити словом «загальної»;

підпункт 4 викласти в такій редакції:

«4) додатково 10 кв. метрів жиної площі на кожного члена сім'ї заявника, який є особою з інвалідністю або дитиною з інвалідністю (у тому числі з урахуванням заявника).»;

абзац третій пункту 20 викласти в такій редакції:

«Іп — кількість членів сім'ї заявника, які є особами з інвалідністю або дітьми з інвалідністю і на яких розраховується грошова компенсація з урахуванням додаткових 10 кв. метрів жиної площі на кожного (у тому числі на заявника).»;

абзац перший пункту 21 замінити абзацами такого змісту:

«21. Під час прийняття рішення щодо призначення грошової компенсації особі з інвалідністю комісія розраховує розмір такої компенсації на підставі:

1) рішення про взяття заявника на квартирний облік із зазначенням складу членів сім'ї — осіб, які разом із заявником перебувають на такому обліку;

2) рішення про взяття на квартирний облік члена сім'ї особи з інвалідністю (крім малолітніх (до 14 років) та неповнолітніх (до 18 років) дітей), на яких нараховується грошова компенсація, щодо включення їх у розрахунок грошової компенсації.

При цьому в розрахунок включаються члени сім'ї особи з інвалідністю, які перебувають на квартирному обліку, незалежно від того, чи перебувають вони на такому обліку разом з особою з інвалідністю або окремо від неї, включаючи перебування на квартирному обліку особи з інвалідністю та членів її сім'ї у різних населених пунктах.».

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом п'ятим;

у пункті 31:

після слів «Закону України «Про інвестиційну діяльність» доповнити словами «або договір купівлі-продажу майнових прав»;

доповнити пункт абзацом такого змісту:

«У разі коли предметом договору є приватний будинок, кошти можуть спрямовуватися на придбання земельної ділянки, на якій розміщується будинок, про що зазначається у договорі.»;

пункт 33 після слів «договору на будівництво» доповнити словами «або договору купівлі-продажу майнових прав»;

у пункті 35:

підпункт 1 викласти в такій редакції:

«1) предметом договору є придбання у власність заявника житла, площа якого повинна бути не менше ніж така, що буде підставою для зняття з квартирного обліку.»;

пункт 41 доповнити абзацом такого змісту:

«Заборонається використання коштів на оплату посередницьких послуг.»;

пункт 42 після слова «частинами» доповнити словами «крім витрат, пов'язаних із купівлею, оформленням права власності на житло та сплатою передбачених законодавством податків і зборів»;

пункти 45 і 49 викласти в такій редакції:

«45. Після виплати заявнику грошової компенсації (перерахунку коштів на спеціальний рахунок заявника) орган соціального захисту населення вносить інформацію про таку виплату до Реєстру, також інформує відповідні органи (у тому числі на території інших населених пунктів) про необхідність зняття з квартирного обліку заявника та членів його сім'ї, яких включено у розрахунок грошової компенсації.»;

«49. Структурний підрозділ з питань соціального захисту населення обласних, Київської міської держадміністрацій подає щомісяця Мінсоцполітики інформацію про житло, придбане членами сімей загиблих та особами з інвалідністю, за формою згідно з додатком до цього Порядку.»;

доповнити Порядок додатком такого змісту:

«Додаток до Порядку

ІНФОРМАЦІЯ
про житло, придбане членами сімей загиблих та особами з інвалідністю

(найменування структурного підрозділу з питань соціального захисту населення)

за _____ 20__ року

Подається _____

(найменування центрального органу виконавчої влади)

Прізвище, ім'я та по батькові одержувача (із зазначенням категорії одержувача)	Члени сім'ї (із зазначенням ступеня спорідненості)	Адреса, за якою розміщується житло (область, населений пункт, вулиця, номер будинку, номер квартири (у разі наявності), поштовий індекс)	Характеристика житла (загальна площа, житлова площа, кількість кімнат)	Вартість житла, тис. гривень	Виплачено грошову компенсацію, тис. гривень	Джерела фінансування для придбання житла, тис. гривень		
						державний бюджет	місцевий бюджет та інші джерела	разом

МП

Керівник

_____ 20__ р.»;

(підпис)

у тексті Порядку слова «загиблий військовослужбовець», «інвалід» і «дитина-інвалід» у всіх відмінках і формах числа замінити відповідно сло-

вами «загиблий», «особа з інвалідністю» і «дитина з інвалідністю» у відповідному відмінку і числі.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

ШАНУЙТЕ МІМОЗУ! Во-на того варта! Щороку в маленькому французькому містечку Мандельйо-ля-Напуль відбувається фестиваль мімози. Свято уособлює прощання із зимою і зустріч довгоочікуваної весни. Мімоза, або «жовте сонечко», як її називають у Провансі, ідеально підходить для цього дійства. Квітка — примхлива як жінка і водночас ніжна та чутлива. Вона не терпить нещирості та лицемірства. Варто лише злегка зачепити мімозу: вона затремтить та вмиє згорне своє листя, наче її обпекло морозом. А навіть крихта ніжності й тепла — відігріває, надихає та спонукає чоловіків втрачати голову або принаймні капелюха...

Боротьба — і жіночого роду
ТРАДИЦІЇ. У Києві відбувся XXI міжнародний турнір, присвячений відомим українським борцям і тренерам

Ганна РОМАШКО для «Урядового кур'єра»

Українці нині потребують позитивних емоцій. І саме спорт дає їм ці емоції. «Нам цьогоріч доведеться провести чимало турнірів: чемпіонат Європи зі стрибків у воду, чемпіонат світу з хокею, чемпіонат Європи з боксу. Ми працюємо для того, щоб сказати, що в Україні, попри російську агресію, все стабільно, тут можна проводити спортивні заходи. І ми хочемо, щоб українці частіше раділи перемогам наших спортсменів не лише за кордоном, а й удома», — такими емоціями поділився з журналістами один з найприскіпливіших уболівальників турніру міністр молоді та спорту Ігор Жданов.

Як зазначає офіційний сайт вітчизняної Асоціації спортивної бороть-

би, українці не просто бажали перемогти на київському килимі — на кону був і статус першого номера у збірній, що дає право взяти участь у чемпіонаті Європи. Щоправда, й гості з двадцять однієї країни ставили за мету виступити якомога успішніше.

У підсумку в перший день із 12 комплектів медалей в активі України п'ять золотих нагород. Приємно, що три з них здобули представники нового покоління українських борців: перемогли Жора Абовян (греко-римський стиль, 59 кг), Олена Кремзер (вільна боротьба, 55 кг) і Андрій Яценко (вільний стиль, 57 кг).

Особливо відзначимо перемогу першого, адже вона одночасно стала дебютною в ролі тренера для прославленого українського борця Армена Вар-

даняна, який торік завершив кар'єру спортсмена і взявся до тренерської роботи.

Крім молодих представників боротьби, піднімалися на найвищу сходинку п'єдесталу пошани і досвідчені наші спортсмени: Дмитро Тимченко (греко-римська боротьба, 98 кг) і Алла Черкасова (вільна боротьба, 69 кг).

З інших результатів першого дня відзначимо раннє ураження в 1/8 фіналу представника греко-римської боротьби в категорії до 59 кг Дмитра Цимбалюка і програш на цій стадії одного з лідерів збірної України з вільної боротьби в категорії до 97 кг Павла Олійника. За такого розкладу хочеться, щоб якомога швидше після травми відновився Валерій Андрейцев.

Не можна не згадати скромний результат

олімпійської чемпіонки зі США Хелег Маруліс, яка спробувала свої сили в категорії понад 60 кг і в підсумку здобула лише бронзову медаль.

Другий день змагань виявився не таким успішним для України, як перший. Зокрема, показали результати нижчі від очікуваних багато лідерів попереднього олімпійського циклу.

Передовсім це стосується срібного призера Олімпійських ігор в Ріо-де-Жанейро Жана Беленюка, що програв уже в першому раунді Олександрові Шишману, який надалі дійшов до фіналу і програв ще одному співвітчизникові Юрієві Шкрюбе.

Як розповів Жан Беленюк в інтерв'ю iSport.ua, він поки що не в оптимальній формі і цей рік розглядає більше як проміжний.

Задовольнявся бронзовою медаллю на київському турнірі і ще один учасник Олімпійських ігор у Ріо Олександр Чернецький. При цьому цікавим могла б вийти його сутичка за «бронзу» з молодим українцем Миколою Кучмієм, але той травмувався і на «бронзовий фінал» не вийшов.

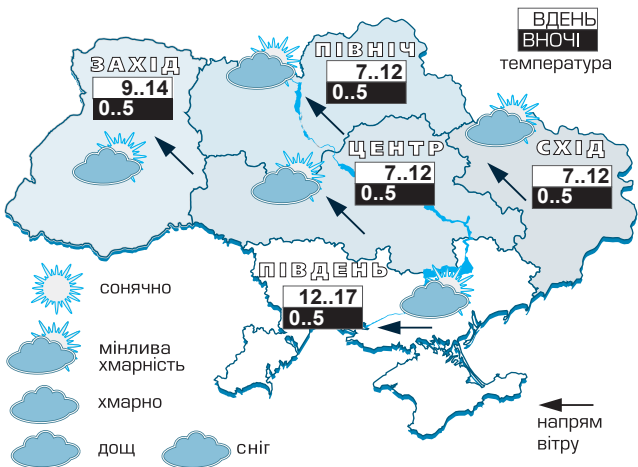
Ще одна прикра травма завадила у фіналі нашому борцеві вільним стилем Василеві Шуптару, в якого після прийому суперника вилетіла колінна чашечка. З килима українця винесли на ношах.

У жінок порадували перемогами на турнірі досвідчена Юлія Ткач і молода экс-чемпіонка світу серед студентів Ірина Гусяк. Відзначимо і перемогу канадійки Еріки Вейбе — олімпійська чемпіонка підтвердила свій клас.

Українські борчині не лише змагалися між собою, а й продемонстрували нові патріотичні тріко

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 9 БЕРЕЗНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	0 +5	+7 +12	Черкаська	0 +5	+7 +12
Житомирська	0 +5	+9 +14	Кіровоградська	0 +5	+7 +12
Чернігівська	0 +5	+7 +12	Полтавська	0 +5	+6 +11
Сумська	-1 +4	+6 +11	Дніпропетровська	0 +5	+7 +12
Закарпатська	0 +5	+7 +12	Одеська	0 +5	+12 +17
Рівненська	0 +5	+7 +12	Миколаївська	0 +5	+12 +17
Львівська	0 +5	+7 +12	Херсонська	0 +5	+11 +16
Івано-Франківська	0 +5	+12 +17	Запорізька	0 +5	+10 +15
Волинська	0 +5	+7 +12	Харківська	0 +5	+7 +12
Хмельницька	0 +5	+9 +14	Донецька	0 +5	+7 +12
Чернівецька	-1 +4	+12 +17	Луганська	-1 +4	+7 +12
Тернопільська	0 +5	+9 +14	Крим	0 +5	+12 +17
Вінницька	0 +5	+10 +15	Київ	+2 +4	+8 +10

Укргідрометцентр

Коли квітує підсніжник, пильність не завадить

Роман КИРЕЙ, «Урядовий кур'єр»

ПРИРОДА І МИ. У Холодному Яру на Черкащині квітує складчастий підсніжник. Протягом усього періоду цвітіння його охоронятимуть понад 70 студентів та волонтерів. Про це розповіла аспірант Національного ботанічного саду ім. М.Гришка, працівник Національного історико-культурного заповідника «Чигирин» Ольга Галушко. До них долучаються й інші, наприклад, Національний екологічний центр України, товариство охорони природи, громадські організації. Студенти та волонтери з посвідченнями громадських екологічних інспекторів пройшли спеціальні навчання, зокрема вивчали природоохоронне законодавство й мають право на складання актів про правопорушення. Науковці Національного ботанічного саду ім. М.Гришка досліджують ці весняні рослини, які в Україні ростуть тільки в Криму і в Холодному Яру.

Як розповіла волонтер Ірина, ризики ненавмисного знищення квітів у таку чарівну весняну пору зростають. Люди, зачаровані білими галявинами і ароматом підсніжників, перестають дивитися під ноги і затоптують квіти. Завдяки волонтерам, що охороняють квіти і вдень і вночі, загроза викошування квітів зменшилася. Однак любителі наживи, вочевидь, знаходять інші місця, оскільки квіти з'являються в продажу в містах. Активістка переконалася, що з цим можна боротися, звертаючись до поліції. На її думку, проблему знищення підсніжників та інших червонокнижних квітів можна було б значною мірою розв'язати завдяки масовим зверненням до правоохоронців з приводу незаконної торгівлі. Повз тіток із квітами щодня проходять тисячі людей, та лише одиниці звертаються з цього приводу до міліції. Тиск суспільства, зокрема екологічних громадських організацій та просто небайдужих громадян, змусить правоохоронців діяти активніше, а не заради галочки проформи. Якщо люди відмовляться купувати, продавець просто зникне.

Як повідомив народний депутат Олег Петренко, він має намір зареєструвати законопроект, який передбачатиме посилення адміністративної відповідальності за знищення червонокнижних рослин. Бо нинішні розміри штрафів точно не є тією загрозою, яка могла б зупинити варварів і любителів легкої наживи.